Lietas Nr. A420295513
Lietas arhīva Nr. AA43-0216-16/14

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2016.gada 12.septembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja L.Vīnkalna,
tiesneses S.Gintere un A.Zariņa,

piedaloties atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvim /pers. C/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA „Krauja LV" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2012.gada 20.decembra lēmuma Nr.22.4.6/108628 atcelšanu, sakarā ar SIA „Krauja LV" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 25.jūnija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID vai atbildētājs) Nodokļu kontroles pārvaldes (turpmāk – Pārvalde) Juridisko personu ceturtā audita daļa no 2012.gada 9.maija līdz 2012.gada 6.augustam veica SIA „Krauja LV" (turpmāk arī – pieteicēja) komplekso nodokļu auditu: pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk – PVN) auditu par 2010.gada janvāri – 2012.gada janvāri un uzņēmumu ienākuma nodokļa (turpmāk – UIN) par 2010.gadu.

Pamatojoties uz audita pārskatu Nr.23.10-829, ar VID Pārvaldes Juridisko personu ceturtās audita daļas galvenās nodokļu inspektores 2012.gada 6.augusta lēmumu Nr.23.10/958 (turpmāk – sākotnējais lēmums) pieteicējai papildus nomaksai budžetā aprēķināts PVN Ls 8176,02, soda nauda Ls 2452,80 un nokavējuma nauda Ls 958,21, kā arī UIN Ls 62, soda nauda Ls 18,60 un nokavējuma nauda Ls 11,13. Vienlaikus pieteicējai samazināts no budžeta atmaksājamais PVN par Ls 2798,05 un saistībā ar to aprēķināta soda nauda Ls 839,37, kā arī samazināti UIN zaudējumi par 2010.gadu Ls 4535 apmērā.

Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, pieteicēja to apstrīdēja.

[2] A r VID 2012.gada 20.decembra lēmumu Nr.22.4.6/108628 (turpmāk – Lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts. Lēmumā konstatēts, ka darījumi ar SIA „TStone", SIA „Siguldas jurists" un SIA „Airotros" faktiski nav notikuši, tāpēc pieteicējai nav tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu, tas ietekmē UIN un zaudējumu aprēķinu.

SIA „TStone" amatpersona /pers. E/ neapstiprināja darījumu ar pieteicēju veikšanas faktu, līdz ar to VID secināja, ka SIA „TStone" pakalpojumus/preces (dīzeļdegvielas apkures katla un gaida pārvada, SPA hidromasāžas vannas, lietota lentzāģa pamatnes un galvas piegāde, kā arī pirts lāvas restaurācija) pieteicējai faktiski nav sniegusi.

SIA „Siguldas jurists" darījumu ar pieteicēju noformēšanas laikā nebija materiāltehniskās bāzes un darbspēka resursu (sabiedrībā nodarbināta tikai amatpersona /pers. F/), kā arī pieteicējas un SIA „Siguldas jurists" amatpersonas nesniedza detalizētu informāciju un nav uzrādījušas dokumentus, kas ļautu secināt, kādi konkrēti pakalpojumi ir sniegti/saņemti. Līdz ar to VID secināja, ka nav iespējams izsekot darījumiem un noteikt reālo pakalpojumu sniedzēju, kā rezultātā nav konstatējama arī rēķinos norādīto pakalpojumu (juridisko un mežizstrādes darbu) būtība un to saņemšanas fakts.

SIA „Airotros" amatpersona /pers. G/ sniegtajā paskaidrojumā VID norādīja, ka SIA „Airotros" ir sniegusi pieteicējai starpniecības pakalpojumus. Pārbaudē konstatēts, ka SIA „Airotros" nav saņēmusi no tās iespējamām vienīgajām darījumu partnerēm SIA „Meano" (vienīgais darba ņēmējs – amatpersona /pers. H/ dzīvesvietu deklarējis patversmē) un SIA „Skuid" (amatpersona /pers. I/ nesniedza VID pieprasīto informāciju, un amatpersonas /pers. J/ dzīvesvieta nav reģistrēta Latvijā) pakalpojumus (traktortehnikas noma), un attiecīgi nav tos sniegusi pieteicējai.

Ievērojot to, ka lietā nav konstatējama pavadzīmēs un rēķinos norādīto preču/pakalpojumu izcelsme un faktiskā esamība, kā arī to saistība ar pieteicējas saimnieciskās darbības nodrošināšanu, VID secināja, ka pieteicējas darījumi ar SIA „TStone", SIA „Siguldas jurists" un SIA „Airotros" noformēti tādā veidā, lai iegūtu tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu, izvairoties no nodokļu nomaksas valsts budžetā. VID ieskatā pieteicējas un tās darījumu partneres veica saskaņotas darbības, lai samazinātu nodokļus, kā arī pierādījumi lietā liecina, ka pieteicēja zināja vai tai bija jāzina, ka, izdarot grāmatvedības reģistros norādītos pirkumus, tā ir piedalījusies ar PVN krāpšanos saistītas darbības.

[3] 2013.gada 24.janvārī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas pieteikums par Lēmuma atcelšanu.

Pieteikums pamatots šādi.

[3.1] Tiesiskās attiecības ar SIA „TStone" nodibinātas, slēdzot mutisku vienošanos (līgumu). Neviens normatīvais akts neuzliek pienākumu slēgt rakstveida līgumu. Preču/pakalpojumu saņemšana ir sniegta atbilstoši normatīvo aktu noteikumiem, tostarp pavadzīmes ir izrakstītas, rēķini apmaksāti.

[3.2] Pa visu pavadzīmes 3.sadaļu, kur ir jānorāda visi preces izsniedzēja rekvizīti, ir uzspiests SIA „TStone" rekvizītu zīmogs, kas nekādi nenorāda uz preces izsniegšanas vietu. Preču saņēmēja sadaļā (4.sadaļa) visi ieraksti ir izdarīti ar roku, kas precīzi norāda, ka preces saņemšanas vieta bija pieteicējas juridiskā adrese. VID bija jādod prioritāte ar roku izdarītam ierakstam.

[3.3] Normatīvie akti, kas regulē pavadzīmes izsniegšanu/aizpildīšanu, neuzliek pienākumu veikt ierakstus pavadzīmē par to, kādi restaurācijas darbi, kādā apmērā, ar kādiem materiāltehniskajiem līdzekļiem pirts lāvām bija jāveic. Arī pavadzīmes formā/veidlapā šādu ierakstu izdarīšanas vieta nav paredzēta, nav atsevišķi izdalīta. Visas veicamās darbības starp pusēm tika atrunātas, slēdzot mutisku vienošanos (līgumu).

[3.4] /pers. L/ SIA „Krauja LV" neveic vadītāja funkcijas, viņš ir darba ņēmējs. /pers. L/ atsevišķu darbību veikšanai pieteicējas vārdā, tostarp pavadzīmju parakstīšanai, tika izsniegta komercpilnvara. Par to arī tika informēti VID darbinieki.

[3.5] Pieteicējai nav izprotama SIA „TStone" amatpersonas /pers. E/ rīcība, noliedzot preču pārdošanu un pakalpojumu sniegšanu pieteicējai. Uz pavadzīmēm ir gan SIA „TStone" rekvizīti, kas pieteicējai bez SIA „TStone" nevarēja tapt zināmi, gan SIA „TStone" zīmogi, kas nevarēja būt pieteicējas rīcībā, gan /pers. E/ paraksts. SIA „TStone" ir saņēmusi un nav iebildusi pret pieteicējas veikto preču/pakalpojumu apmaksu.

Tā kā gan preču pārdošana/piegāde, gan pakalpojumu sniegšana, gan rēķinu apmaksa tika veikta, pieteicēja, balstoties uz tiesiskās paļāvības principu, uzskatīja, ka darījumi ir veikti tiesiski un SIA „TStone" nenoliegs darījumu esamību. Pieteicēja var izskaidrot VID veikto darījumu detaļas un uzrādīt visus nepieciešamos dokumentus.

Pieteicējai nav saprotama VID darbinieku rīcība, kuri, pārbaudot pieteicējas grāmatvedības dokumentus, redzēja pieteicējas SIA „TStone" veiktos naudas pārskaitījumus par preču iegādi/pakalpojumu sniegšanu, tomēr SIA „TStone" amatpersonas sniegtos paskaidrojumus uztvēra par pietiekošu pierādījumu, lai atzītu šos darījumus par spēkā neesošiem/nenotikušiem. SIA „TStone" valdes loceklis /pers. E/ nevienu no SIA „TStone" kontā saņemtajām naudas summām pieteicējai nav atdevis.

[3.6] 2010.gada 15.novembra pavadzīmei TST000256 ir jābūt pievienotai VID iesniegtajiem grāmatvedības oriģināldokumentiem. Otrs šīs pavadzīmes eksemplārs pieteicējas grāmatvedībā nav saglabājies, ir nozaudēts.

[3.7] SIA „Siguldas jurists" pieteicējai sniedza juridiskas konsultācijas par dažādiem ar pieteicējas komercdarbību saistītiem jautājumiem, tostarp par darba tiesību, komerctiesību un saistību tiesību piemērošanu, kā arī pieteicējas iespējām piedalīties Eiropas Savienības finansētajos projektos. Normatīvajos aktos nav noteikts, cik detalizēti jānorāda sniegto pakalpojumu apraksts. SIA „Siguldas jurists" ir atzinis, ka sniedza minētos pakalpojumus. Pakalpojumu sniegšanas apmaksa ir veikta, par ko, pārbaudot pieteicējas grāmatvedības dokumentus, VID darbinieki varēja pārliecināties.

[3.8] SIA „Siguldas jurists" ir apstiprinājusi, ka, sākot ar 2011.gadu, viens no tās pamatdarbības veidiem ir arī mežizstrādes pakalpojumu sniegšana, kā arī tā ir veikusi mežizstrādes pakalpojumus pieteicējas īpašumā.

SIA „Siguldas jurists" mežizstrādes pakalpojumu sniegšana ietvēra pameža tīrīšanu, tostarp krūmu izciršanu un kritušu zaru savākšanu. Šādu mežizstrādes pakalpojumu sniegšanai nav nepieciešama īpaša un speciāla materiāltehniskā bāze. Pieteicējai nav saprotams, kādu apsvērumu dēļ VID, pretēji SIA „Siguldas jurists" teiktajam, ir pieņēmis, ka uzņēmuma amatpersona nav cilvēkresurss un nav varējis veikt minēto mežizstrādes pakalpojumu. Pakalpojuma apmaksa ir veikta, par ko, pārbaudot pieteicējas grāmatvedības dokumentus, varēja pārliecināties VID darbinieki.

[3.9] Tiesiskās attiecības starp pieteicēju un SIA „Airotros" nodibinātas, slēdzot mutisku vienošanos (līgumu). Neviens normatīvais akts neuzliek pienākumu slēgt rakstveida līgumu. Pakalpojumu saņemšana ir sniegta atbilstoši normatīvo aktu noteikumiem, tostarp rēķins ir apmaksāts.

[3.10] SIA „Airotros" amatpersona ir pilnībā apstiprinājusi pieteicējas VID sniegto informāciju par pakalpojumu. Pieteicēja apstiprina, ka tehnika tika atvesta, darbs izdarīts un tehnika aizvesta.

Pieteicējai nebija pienākums pārbaudīt, uz kāda tiesiska pamata SIA „Airotros" izmanto šo tehniku – īpašums, noma, apakšnoma, patapinājums, uzņēmuma līgums vai kāda cita tiesiska sadarbības forma. Pieteicējai arī nebija pienākums pārbaudīt, no kurienes SIA „Airotros" ņems nepieciešamo tehniku pakalpojuma sniegšanai. Pieteicēja nevar atbildēt arī par SIA „Airotros" darījumu partneru īpašumiem un sniegtajām atskaitēm. Pieteicēja nav atbildīga par to, ka SIA „Airotros" nevar precīzi norādīt darījumu partneri, no kā tā saņēma tehniku pakalpojuma sniegšanai. Visi norēķini par SIA „Airotros" pakalpojuma sniegšanu veikti, naudu pārskaitot uz SIA „Airotros" rēķinā norādīto bankas kontu.

[4] Paskaidrojumos Administratīvajai rajona tiesai atbildētājs norāda, ka pieteikums ir noraidāms, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem apsvērumiem.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 25.jūnija spriedumu pieteikums noraidīts. Spriedums pamatots šādi.

[5.1] PVN tiek balstīts uz pieeju, ka ar nodokli ir jāapliek patēriņš. Pievienotā vērtība ir starpība starp realizācijas ienākumiem un pašizmaksu. Šī starpība kalpo par pievienotās vērtības nodokļa bāzi. Aprēķinātais nodoklis tiek pieskaitīts pie preces vai pakalpojuma cenas un to samaksā pircējs (*sk. Kavale L., Joppe A. Nodokļu politikas administrēšanas pamati., Latvijas Universitāte, 2008, 19.lpp.*).

Lai PVN nomaksa tiktu attiecināta tikai uz preces vai pakalpojuma patērētāju (gala lietotāju), likuma „Par pievienotās

vērtības nodokli" (spēkā uz Lēmuma pieņemšanas brīdi) 10.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka VID reģistrētai apliekamai personai ir tiesības nodokļa deklarācijā kā priekšnodokli no budžetā maksājamās nodokļa summas atskaitīt no citām apliekamajām personām saņemtajos nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par precēm un pakalpojumiem savu ar nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai, kā arī tādu ārvalstīs veiktu darījumu nodrošināšanai, kuri būtu apliekami ar nodokli, ja tie tiktu veikti iekšzemē. Minētā panta 1.^{2}daļa noteica, ka nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par saņemtajām precēm vai pakalpojumiem atskaitāmas pēc preču vai pakalpojuma un nodokļa rēķina saņemšanas vai pēc nodokļa rēķinā norādītās nodokļa summas samaksas avansā.

No likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punkta citastarp secināms, ka persona priekšnodokli var atskaitīt par saimnieciskās darbības ietvaros faktiski notikušu darījumu. Tātad priekšnodokļa atskaitīšanas lietā tiesai jāpārbauda konkrēts darījums, proti, kas norādīts, kā noticis starp pieteicēju un tās darījuma partneri. Tādējādi ir aplūkojams nevis tas, vai pieteicējai vajadzēja pārbaudīt rūpīgāk darījuma partneri, bet gan tas, vai darījumi faktiski ir notikuši.

Lietā ir strīds par to, vai 2010.gadā un 2011.gadā pieteicējai ir bijuši darījumi ar SIA „TStone", SIA „Siguldas jurists" un SIA „Airotros", kuras ir sniegušas pieteicējai pakalpojumus (pirts lāvu restaurācija, juridiskie pakalpojumi, mežizstrādes darbi, traktortehnikas noma), kā arī piegādājušas preces (dīzeļdegvielas apkures katls, gaisa pārvads, SPA hidromasāžas vanna, lietota lentzāģa pamatne un galva). Tas ir, vai darījumi starp pieteicēju un minētajiem uzņēmumiem ir reāli notikuši.

[5.2] Par pieteicējas darījumiem ar **SIA „TStone"** tiesa konstatējusi un secinājusi turpmāk minēto.

Pieteicēja 2010.gada izmaksās iekļāvusi Ls 4950 saskaņā ar SIA „TStone" 2010.gada 15.novembra pavadzīmi Nr.TST000256, līdz ar to 4.ceturkšņa PVN deklarācijā kā priekšnodokli atskaitīja Ls 1039,50.

Lietas materiālos nav SIA „TStone" vārdā noformētā 2010.gada 15.novembra pavadzīme Nr.TST000256, tā nav arī pieteicējai, un to nav iespējams iegūt arī no SIA „TStone".

Vērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa norādījusi, ka pieteicēja PVN deklarācijā par 2011.gada 1.-4.ceturksni kā priekšnodokli atskaitīja Ls 5510,98 saskaņā ar SIA „TStone" vārdā noformētajām pavadzīmēm par dīzeļdegvielas apkures katla un gaisa pārvada, SPA hidromasāžas vannas, lietota lentzāģa pamatnes un galvas piegādi, kā arī pirts lāvu restaurāciju.

SIA „TStone" 2011.gadā noformējusi turpmāk minētās pavadzīmes:

1. 2011.gada 7.februārī SIA „TStone" pavadzīmi Nr.TST000324 par dīzeļdegvielas apkures katla Master 8 v 680E un trīs lokanu gaisa pārvadu 6 m garumā iegādi, kopā Ls 4050,31 (Ls 730,38 PVN);
2. 2011.gada 8.aprīlī SIA „TStone" pavadzīmi Nr.TST000371 par pirts lāvu restaurāciju, kopā Ls 1708 (Ls 308 PVN);
3. 2011.gada 6.jūnijā SIA „TStone" pavadzīmi Nr.TST000416 par SPA Hidromasāžas vannas iegādi, kopā Ls 7503 (Ls 1353 PVN);
4. 2011.gada 7.septembrī SIA „TStone" pavadzīmi Nr.TST000513 par lietotas lentzāģa pamatnes iegādi, kopā Ls 8540 (Ls 1540 PVN);
5. 2011.gada 28.oktobrī SIA „TStone" pavadzīmi Nr.TST000558 par lietotas lentzāģa galvas iegādi, kopā Ls 8759,60 (Ls 1579,60 PVN).

Pavadzīmēs kā preču izsniegšanas vieta norādīta SIA „TStone" juridiskā adrese „Krastkalni", Allažu pagastā, Siguldas novadā un kā preču saņemšanas vieta – pieteicējas juridiskā adrese „Lejas Silavēveri", Krimuldas pagastā, Krimuldas novadā.

Pieteicējas valdes loceklis /pers. T/ tiesas sēdē paskaidroja, ka SIA „TStone" atradis caur reklāmu. Sākumā meklējis dīzeļdegvielas apkures katlu, to iegādājies un pakāpeniski sācis iesaistīties arī citu pakalpojumu pirkšanā. Pieteicējas pamatnodarbošanās esot saistīta ar viesu nama pakalpojumu un reklāmas drukāšanu. Apkures katls bijis vajadzīgs viesu namam. Neatcerējās, ar kādu personu kontaktējies, sazvanoties ar SIA „TStone". Vēlāk vajadzējis restaurēt pirtiņu pēc neliela ugunsgrēka, vajadzēja palīdzību. Ieminējies SIA „TStone", ka nepieciešama palīdzība visādos darbos, SIA „TStone" darbinieki atbraukuši un izdarījuši. Pats darbus neesot kontrolējis, uzticējies /pers. L/. Darbiem klāt neesot stāvējis, nezināja, vai strādāja viens vai divi cilvēki, izstāstījis darbus, un darbi esot izdarīti. Neatcerējās, kam stāstījis. SPA hidromasāžas vanna bijusi vajadzīga viesu namam. Vannas modelis bijis specifisks, amerikāņu piedāvājums, citur to neesot bijis iespējams iegādāties. Lentzāģi iegādājies, jo vēlējies zāģēt materiālus. Kā notika preču – vannas un lentzāģa – piegāde, neatcerējās.

Iepazīstoties ar pieteicējas 2011.gada pārskatu (pieejams publiskajā datu bāzē „Lursoft"), tiesa konstatējusi, ka 2011.gadā pieteicēja apgrozījusi Ls 42 561 un strādājusi ar peļņu Ls 8766. Iepriekšējā, 2010., gadā pieteicēja strādājusi ar Ls 3822 zaudējumiem. Līdzīgi arī 2012.gadā pieteicēja strādājusi ar Ls 25 129 zaudējumiem.

Tiesa no minētā secinājusi, ka pieteicēja nav apgrozījusi lielus finanšu līdzekļus, līdz ar to tai ir jāspēj izskaidrot un raksturot darījumus, kuri pārsvarā bija Ls 4000 līdz Ls 9000 apmērā.

No pieteicējas ziņojumiem par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām no darba ņēmēju darba ienākumiem un iedzīvotāju ienākuma nodokli pārskata mēnesī redzams, ka pieteicēja no 2010.gada novembra līdz 2011.gada jūlijam nodarbinājusi trīs darbiniekus: /pers. L/, /pers. V/ un /pers. T/ un no 2011.gada augusta līdz 2011.gada decembrim – tikai /pers. V/ un /pers. T/.

No pieteicējas pārstāvja /pers. T/ tiesas sēdē paskaidrotā izriet, ka pieteicēja nodarbinājusi grāmatvedi /pers. V/, liecinieks pieteicējas vārdā veicis darbus, un darbu izpildi kontrolējis /pers. L/. Tomēr minētie preču piegādes un izkraušanas darbi ir pietiekami nozīmīgi, par tiem ir jāspēj dot izskaidrojumu. Nav iespējams, ka darbus būtu paveicis

viens pats /pers. L/.

SIA „TStone" vārdā noformētajās pavadzīmēs nav norādīts preču pārvadāšanai izmantotais transportlīdzeklis. Tas ir nepieciešams dīzeļdegvielas apkures katla un gaisa pārvada, SPA hidromasāžas vannas, lietota lentzāģa pamatnes un galvas piegāžu nodrošināšanai. Ceļu satiksmes drošības direkcijas dati liecina, ka SIA „TStone" īpašumā vai valdījumā transportlīdzekļi nav reģistrēti. No SIA „TStone" ziņojumiem par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām no darba ņēmēju darba ienākumiem un iedzīvotāju ienākuma nodokli pārskata mēnesī redzams, ka SIA „TStone" no 2010.gada novembra līdz 2011.gada novembrim nodarbinājusi /pers. E/ un /pers. Z/. Tomēr šīs ziņas tiesa skatījusi kopsakarā ar to, ka SIA „TStone" nav tehnikas preču piegādei. VID Pārvaldes amatpersonas 2011.gada 31.oktobrī veica apsekošanu SIA „TStone" juridiskajā adresē „Krastkalni", Allažu pagastā, Siguldas novadā un konstatēja, ka sabiedrība tajā nav sasniedzama un saimniecisko darbību neveic. Par to sastādīts apsekošanas akts Nr.23.3.3/159. SIA „TStone" noformētās pavadzīmes SIA „TStone" vārdā parakstīja tās amatpersona /pers. E/. /pers. E/ 2012.gada 5.jūnijā Pārvaldē sniedzis paskaidrojumu, norādot, ka SIA „TStone" vārdā noformētās pavadzīmes nav parakstījis, tajā norādītos pakalpojumus nav sniedzis un norādītās preces nav redzējis, ka /pers. E/ nav zināma norādīto preču un pamatlīdzekļu izcelsme.

SIA „TStone" 2011.gada 30.decembrī ir izslēgta no VID ar PVN apliekamo personu reģistra sakarā ar dokumentu neiesniegšanu PVN aprēķinu pārbaudei.

[5.3] Par pieteicējas darījumiem ar **SIA „Siguldas jurists"** tiesa konstatējusi un secinājusi turpmāk minēto.

Pieteicēja 2011.gada aprīlī, jūlijā un novembrī grāmatvedībā reģistrējusi pakalpojumu Ls 11 918,69 vērtībā, no tās PVN Ls 2622,11 saņemšanu saskaņā ar SIA „Siguldas jurists" vārdā noformētajiem rēķiniem par juridiskajiem pakalpojumiem un mežizstrādes darbiem.

Starp pieteicēju un SIA „Siguldas jurists" 2011.gada 3.janvārī noslēgts uzņēmuma līgums, kurā norādīts, ka SIA „Siguldas jurists" apņemas veikt īpašuma apsaimniekošanu un mežizstrādes darbus pēc pieteicējas norādījumiem tās norādītajās adresēs un vietās. Izpildītie darbi pieņemti ar pieņemšanas-nodošanas aktu.

SIA „Siguldas jurists" 2011.gada 4.aprīlī noformēja rēķinu Nr.08-04-04/11 par juridiskajiem pakalpojumiem par 2011.gada aprīli, kopā Ls 4110 (Ls 741,15 PVN). SIA „Siguldas jurists" 2011.gada 6.jūnijā noformēja rēķinu Nr.22-^{1}-06-07/11 par juridiskajiem pakalpojumiem par 2011.gada jūliju, kopā Ls 500 (Ls 90,16 PVN). SIA „Siguldas jurists" 2011.gada 16.novembrī noformēja rēķinu Nr.36-16-11/11 par mežizstrādes pakalpojumiem, kopā Ls 8140 (Ls 1790,80 PVN).

Pieteicējas valdes loceklis /pers. T/ tiesas sēdē paskaidroja, ka SIA „Siguldas jurists" palīdzēja pieteicējai dibināt firmu, pēc tam sniedza juridiskās konsultācijas, kā veidot uzņēmējdarbības vidi. Pēc tam, ņemot vērā, ka viesu nama teritorijā bija aizaudzis mežiņš, SIA „Siguldas jurists" iztīrīja pamežu 2 hektāru platībā. Strādāja ar krūmzāģi, speciāla tehnika nebija. Pieteicējas amatpersona /pers. T/ 2012.gada 20.jūnija Pārvaldē sniegtajā paskaidrojumā informēja, ka SIA „Siguldas jurists" sniedza juridiskos un konsultāciju pakalpojumus pieteicējas saimnieciskās darbības nodrošināšanai. Mežizstrādes pakalpojumi tika sniegti pieteicējas iznomātajā īpašumā.

Tiesa konstatējusi, ka rēķinos nav norādīts, kādus konkrēti juridiskos un mežizstrādes pakalpojumus SIA „Siguldas jurists" sniegusi, un arī pieteicējas paskaidrojumi ir vispārīgi. Nav arī saprotams, kādi konkrēti objekti (cirsmas) tika izstrādāti, kurš nodrošināja mežizstrādes darbu veikšanu, un kāda tehnika tika izmantota mežizstrādes darbos. Pieteicējai meža īpašumi nav reģistrēti. Līgumā nav norādītas konkrētas darbu un mežu izstrādes vietas, nav saprotams, kādas konkrēti darbības veiks SIA „Siguldas jurists" pakalpojumu sniegšanas ietvaros. Nav saprotams, uz kādu aprēķinu pamata noteikta rēķinos norādītā pakalpojuma cena.

SIA „Siguldas jurists" VID sniegtajos pārskatos „Ziņojums par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām no darba ņēmēju darba ienākumiem un iedzīvotāju ienākuma nodokli pārskata mēnesi" attiecīgajos taksācijas mēnešos kā darba ņēmēju deklarējusi vienu personu – sabiedrības amatpersonu /pers. F/.

/pers. F/ 2012.gada 9.jūlija Pārvaldē sniegtajā paskaidrojumā apliecināja darījumus ar pieteicēju, norādot, ka informācija par darījumiem uzrādīta līgumos un rēķinos. /pers. F/ norādīja, ka sabiedrībā viņš ir vienīgais darbinieks un nevienu personu nav pilnvarojis veikt SIA „Siguldas jurists" saimniecisko darbību. /pers. F/ apliecināja, ka sabiedrībai 2011.gada aprīlī, jūlijā un novembrī nebija materiāltehnisko resursu.

[5.4] Par pieteicējas darījumiem ar **SIA „Airotros"** tiesa konstatējusi un secinājusi turpmāk minēto.

Pieteicēja 2011.gada 4.ceturkšņa PVN deklarācijā veica priekšnodokļa atskaitījumu saskaņā ar SIA „Airotros" vārdā noformēto 2011.gada 2.decembra rēķinu Nr.ARS 1112-02 par traktortehnikas nomu, darījuma vērtība kopā Ls 8188,53 (Ls 1801,48 PVN).

Pieteicējas valdes loceklis /pers. T/ tiesas sēdē paskaidroja, ka neatceras, kā sazinājies ar SIA „Airotros", vajadzējis izlīdzināt zemes kaudzes pie viesu mājas, kas brauca ar traktoru, neatcerējās.

Pieteicējas amatpersona /pers. T/ 2012.gada 20.jūnijā VID sniegtajā paskaidrojumā sniedzis ziņas, ka traktortehnika iznomāta teritorijas labiekārtošanai, tomēr paskaidrojumā nav identificēta teritorijas atrašanās vieta. /pers. T/ arī paskaidroja, ka SIA „Airotros" piegādāja traktoru ar savu treileri un nodrošināja to apkalpošanu, tomēr SIA „Airotros" īpašumā traktortehnika nav reģistrēta.

SIA „Airotros" VID iesniegtajā ziņojumā par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām no darba ņēmēju darba ienākumiem un iedzīvotāju ienākuma nodokli pārskata mēnesi par 2011.gada decembri deklarējusi vienu darba ņēmēju – sabiedrības amatpersonu (no 2011.gada 9.augusta līdz 2012.gada 18.martam) /pers. G/.

/pers. G/ 2012.gada 5.jūnijā Pārvaldē sniegtajā paskaidrojumā norādīja, ka SIA „Airotros" sniegusi pieteicējai

starpniecības pakalpojumus tehnikas nomā. /pers. G/ nezināja, kāda konkrēti un kurā vietā tika iznomāta tehnika, jo to neesot redzējusi, kā arī neatcerējās, kura persona pārstāvēja pieteicēju.

SIA „Airotros" 2011.gada 4.ceturkšņa PVN deklarācijā kā vienīgos iespējamos darījumu partnerus deklarējusi SIA „MEANO" un SIA „SKUID". Abas sabiedrības izslēgtas no VID ar PVN apliekamo personu reģistra. Minēto komercsabiedrību īpašumā vai valdījumā nav reģistrēti transportlīdzekļi un traktortehnika.

SIA „MEANO" ziņojumā par 2011.gada decembri kā vienīgais darba ņēmējs norādīts /pers. H/, kurš deklarējis adresi Rīgas patversmē /adrese/. SIA „MEANO" 2011.gada 2.pusgada PVN deklarācijā darījuma partnerus nav deklarējusi, uzrādīti darījumi, kuru vērtība nepārsniedz Ls 1000.

SIA „SKUID" VID iesniegtajā ziņojumā par 2011.gada decembri deklarējusi, ka sabiedrībā līdz 2011.gada 27.decembrim nodarbināta /pers. I/ un no 23.decembra /pers. J/. /pers. I/ VID nesniedza atbildi uz 2012.gada 22.jūnija vēstuli Nr.23.10/50270 par SIA „SKUID" darījumiem. /pers. J/ pēc VID pārbaudītām ziņām nebija reģistrēta dzīvesvieta Latvijā. SIA „SKUID" 2011.gada 4.ceturkšņa PVN deklarācijā kā darījuma partneri deklarējusi SIA „MEANO", kā arī uzrādījusi darījumus, kuru vērtība nepārsniedz Ls 1000.

Tiesa secinājusi, ka SIA „Airotros" no minētajām sabiedrībām nav saņēmusi pakalpojumus (traktortehnikas noma) un attiecīgi nav sniegusi tos pieteicējai.

Tiesa konstatējusi, ka SIA „Airotros" deklarētajā juridiskajā adresē A.Čaka ielā 99 – 1, Rīgā nav bijusi sasniedzama un saimniecisko darbību neveica, par to citastarp liecina apstāklis, ka VID sūtītā korespondence vienmēr tika nosūtīta atpakaļ.

SIA „Airotros" vienīgā amatpersona reģistrēts ārvalstu pilsonis /pers. AB/ (*/pers. AB svešvalodā/*), kuram dzīvesvieta Latvijā nav reģistrēta. SIA „Airotros" 2012.gada 24.aprīlī ir izslēgta no VID ar PVN apliekamo personu reģistra sakarā ar dokumentu neiesniegšanu PVN aprēķinu pārbaudei.

2011.gada 2.decembra rēķinā Nr.ARS 1112-02 nav norādīts izsniedzēja paraksta atšifrējums, kā arī nav norādīta pakalpojuma sniegšanas vieta un konkrētā tehnika. Pieteicēja nav uzrādījusi dokumentus, kas ļautu identificēt, kādā adresē un kādi konkrēti pakalpojumi sniegti (darbi veikti).

[5.5] Tiesa uzskatījusi, ka darījumu faktisko esamību raksturo visa situācija kopumā – darījumu partneru atrašanas metode, darījumos iesaistītās lielās summas un pieteicējas attieksme pret darījumiem.

Eiropas Savienības Tiesa apstiprinājusi, ka nodokļu maksātāja tiesības atskaitīt priekšnodoklī samaksāto PVN neietekmē apstāklis, vai PVN par agrākajiem vai vēlākajiem darījumiem ir vai nav samaksāts valsts budžetā. Šādas tiesības var tikt liegtas vienīgi tad, ja ir pierādīts, ņemot vērā objektīvus pierādījumus, ka atsaukšanās uz priekšnodokļa atskaitīšanas tiesībām ir bijusi krāpnieciska vai ļaunprātīga. Atsaukšanās uz priekšnodokļa atskaitīšanas tiesībām ir krāpnieciska vai ļaunprātīga, ja nodokļu maksātājs zināja vai viņam bija jāzina, ka izdarīdams pirkumu, tas piedalās ar krāpšanos saistītā ar PVN apliekamā darbībā (*sk. Eiropas Savienības Tiesas 2012.gada 21.jūnija sprieduma apvienotajā lietā Nr.C-80/11 un C-142/11 „Mahageben" 39. – 50.punktu*).

Par faktu, ka nodokļu maksātājs zināja vai tam bija jāzina, ka tas piedalās krāpšanā ar PVN saistītās darbībās, var liecināt apstāklis, ka nodokļu maksātājs patiesībā nav saņēmis ne pakalpojumus, ne preces, kaut gan tā grāmatvedībā ir noformēti atbilstoši dokumenti par it kā notikušu darījumu. Citiem vārdiem sakot, nodokļu maksātājs, lai veiktu krāpšanos ar PVN saistītos darījumos, ir veicis darbības, tostarp noformējis dokumentus, lai neesošs darījums līdzinātos (būtu līdzīgs) notikušam darījumam.

Tiesa atzinusi, ka ar lietas materiāliem ir pierādīts, ka pieteicēja krāpnieciski ir atsaukusies uz priekšnodokļa atskaitīšanas tiesībām. Pieteicējai bija jāzina, ka, pērkot pakalpojumus un preces, tā piedalās ar krāpšanos saistītā ar PVN apliekamā darbībā.

Tādējādi VID pareizi ir ierobežojis pieteicējas 2010.gada 4.ceturkšņa, 2011.gada 1.-4.ceturkšņa PVN deklarācijās veikto priekšnodokļa atskaitījumu Ls 10 974,07 – par deklarētajiem darījumiem ar SIA „TStone" Ls 6550,48 apmērā, ar SIA „Siguldas jurists" Ls 2622,11 apmērā un ar SIA „Airotros" Ls 1801,48 apmērā.

Secīgi VID pareizi palielināja pieteicējas 2010.gada apliekamo ienākumu par Ls 4950, kā rezultātā pārbaudē noteikts pieteicējas 2010.gada apliekamais ienākums Ls 415 un budžetā iemaksājamais UIN Ls 62 (pieteicēja deklarēja zaudējumus Ls 4535).

[5.6] Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta pirmā daļa (*redakcija uz Lēmuma pieņemšanas brīdi*) paredz, ka par nodokļu revīzijā (auditā) konstatēto nodokļu pārkāpumu, kura rezultātā ir samazināts budžetā iemaksājamā nodokļa apmērs, nodokļu administrācija nodokļu maksātājam papildus aprēķina un par labu budžetam piedzen samazināto nodokli un nokavējuma naudu par periodu no konkrētā nodokļa maksāšanas termiņa līdz nodokļu revīzijas (audita) uzsākšanas dienai, un uzliek soda naudu.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta piektā daļa (*redakcija uz Lēmuma pieņemšanas brīdi*) paredz, ka par šā panta pirmajā daļā minēto nodokļu pārkāpumu, ja budžetā iemaksājamā nodokļa samazinājums pārsniedz 15 procentus no deklarējamās nodokļa summas, vai par šā panta otrajā daļā minēto nodokļu pārkāpumu, ja no budžeta atmaksājamā nodokļa palielinājums pārsniedz 15 procentus no deklarētās pārmaksātās nodokļa summas, soda naudu uzliek 30 procentu apmērā no nedeklarētā budžetā iemaksājamā nodokļa apmēra vai no nepamatoti palielinātā no budžeta atmaksājamā nodokļa apmēra.

Atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta sestajai daļa (*redakcija uz Lēmuma pieņemšanas brīdi*) soda naudu šajā pantā minētajos gadījumos uzliek par katru pārbaudīto taksācijas periodu.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otrā daļa (*redakcija uz Lēmuma pieņemšanas brīdi*) paredz, ka

par nodokļu un nodevu maksājuma samaksas termiņa nokavējumu maksātājam tiek aprēķināta nokavējuma nauda – no laikā nenomaksātā pamatparāda 0,05 procenti par katru nokavēto dienu, ja konkrētā nodokļa likumā nav noteikti citi nokavējuma naudas apmēri.

Līdz ar to VID pareizi pieteicējai papildus aprēķināja UIN Ls 62, soda naudu, soda naudu Ls 18,60 un nokavējuma naudu Ls 11,13, PVN Ls 8176,02, soda naudu Ls 2452,80 un nokavējuma naudu Ls 958,21, samazināja no budžeta atmaksājamo PVN par Ls 2798,05 un aprēķināja soda naudu Ls 839,37, kā arī samazināja nodokļa maksātāja deklarētos 2010.gada zaudējumus par Ls 4535.

[6] Pieteicēja par Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 25.jūnija spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību. Pieteicēja norāda, ka VID izteiktie argumenti neatbilst faktiskajai situācijai, kā arī tiesa, izskatot lietu, nav ņēmusi vērā pieteicējas pieteikumā izklāstītos apsvērumus. Darījumi ar audita pārskatā norādītajām personām pieteicējai ir bijuši, kā arī lietā nav pierādījumu, ka pieteicēja zināja vai tai bija jāzina par piedalīšanos ar krāpšanos saistītā PVN apliekamā darbībā. Pieteicējai nebija pienākums pārliecināties, vai darījumu partneres tiešām atrodas juridiskajā adresē, vai darījumu partnerēm pieder preces, ko tās pārdod, vai tās izmanto pašu transportu apliekamo darījumu veikšanai vai to iznomā, vai darījumu partneres ir izpildījušas savus nodokļa maksātāja pienākumus, vai darījumu partnerēm bija pietiekoša materiāltehniskā bāze.

[7] Paskaidrojumos Administratīvajai apgabaltiesai atbildētājs norāda, ka apelācijas sūdzība nav pamatota. Atbildētājs uzskata, ka tiesa ir pareizi novērtējusi faktiskos apstākļus un izvērtējusi pierādījumus saistībā ar pieteicējas deklarētajiem darījumiem ar SIA „TStone", SIA „Siguldas jurists" un SIA „Airotros", un pareizi noteikusi darījumu saturu un to īsto nozīmi. Tiesa ir atsaukusies uz tiesas judikatūru, kā arī ir sniegusi juridisku vērtējumu lietas faktiskajiem apstākļiem.

Pieteicēja nav iesniegusi papildu pierādījumus, kuru izvērtēšana varētu ietekmēt lietas izskatīšanas rezultātu. Savukārt lietā ir pierādījumi, kas ļauj saprātīgi secināt, ka darījumi starp pieteicēju un tās darījumu partnerēm faktiski nav notikuši, kā rezultātā atbildētājas ieskatā ir konstatējams, ka pieteicēja zināja vai tai vajadzēja zināt par iesaistīšanos ar krāpšanos ar PVN saistītās darbībās.

[8] Pieteicējas pārstāvis uz tiesas sēdēm neieradās, izteica lūgumu izskatīt lietu pēc būtības bez pieteicējas pārstāvja piedalīšanās. Uzklausot atbildētāja pārstāves viedokli, apgabaltiesa nolēma izskatīt lietu pēc būtības bez pieteicējas pārstāvja piedalīšanās tiesas sēdēs.

Atbildētāja pārstāve apelācijas sūdzību un pieteikumu neatzina, sniedzot Lēmumā minētos argumentus.

Tiesa sēdē tika nopratināti liecinieki /pers. E/ un /pers. F/. /pers. G/ nopratināšana tiesas sēdē, citastarp izsmeļot visus Administratīvā procesa likuma 166.panta otrās daļas piespiedu līdzekļus, nebija iespējama.

Motīvu daļa

[9] Noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, liecinieku liecības, pārbaudījusi lietas materiālus un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota, bet pieteikums ir noraidāms.

[10] Apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus un pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams, līdz ar to apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai, to neatkārtojot.

[11] Apelācijas sūdzības argumenti pamatā ir vērsti uz pieteicējas viedokli, ka pirmās instances tiesa nepareizi novērtējusi pierādījumus lietā un ka strīdus darījumi ar audita pārskatā norādītajām personām pieteicējai ir bijuši, kā arī lietā pieteicējas ieskatā nav pierādījumu, ka pieteicēja zināja vai tai bija jāzina par piedalīšanos ar krāpšanos saistītā PVN apliekamā darbībā.

Apgabaltiesa norāda, ka pirmās instances tiesa ir pareizi novērtējusi pierādījumus kopsakarā. Nav pietiekami, ka darījumi ir atspoguļoti attaisnojuma dokumentos, bet nodokļu maksātājam ir jāspēj pamatot darījumu faktisku esību ar rēķinos norādītajām personām. Izskatāmajā lietā pieteicēja strīdus darījumu faktisku norisi nav spējusi pamatot un pierādīt.

Apgabaltiesa, nopratinot /pers. E/ un /pers. F/, neguva pārliecību par strīdus darījumu esību ar SIA „TStone" un SIA „Siguldas jurists".

Saskaņā ar /pers. E/ sniegtajām ziņām SIA „TStone" strīdus periodā nodarbojusies ar cirsmu pirkšanu-pārdošanu, vēlāk ar metālu pirkšanu-pārdošanu, bet darījumus ar pieteicēju neatcerējās. Lietota lentzāģa galva, apkures katls un citas preces pārdošanai neesot bijis, līdz ar to tās pieteicējai pārdot SIA „TStone" faktiski nevarēja. Pieļāva, ka pavadzīmes par neesošiem darījumiem varējis sastādīt SIA „TStone" grāmatvedis vai /vārds/, kura uzvārdu neatcerējās un kurš palīdzējis grāmatvedības kārtošanā, un ka liecinieks daļu no tām ir parakstījis, neiepazīstoties ar to saturu.

Minētās ziņas apstiprina jau pirmās instances tiesas secinājumus, ka faktiski strīdus darījumi ar SIA „TStone" pieteicējai nav bijuši. Apgabaltiesa piekrīt VID un pirmās instances tiesas secinātajām, ka pieteicējai bija zināms, ka tā

iesaistās faktiski neesošu darījumu noformēšanā. Iegūtie pierādījumi kopsakarā ļauj secināt, ka ir apzināti sastādīti attaisnojuma dokumentus par neesošiem darījumiem ar konkrēto personu, lai arī faktiski SIA „TStone" pieteicējai preces nav pārdevusi un pakalpojumus nav sniegusi. Pieteicēja nav ticami izskaidrojusi, kā atrada preces, ko pirka it kā no SIA „TStone", un kā pasūtīja tai netipiskus pakalpojumus, ja minētajam komersantam bija cits saimnieciskās darbības veids un citastarp konkrēto preču pārdošanai nebija. Apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas secinātajam, ka pieteicējai bija jāapzinās, ka tā iesaistās nodokļu maksājumu samazināšanas shēmā.

Saskaņā ar /pers. F/ tiesas sēdē sniegtajām ziņām viņš SIA „Siguldas jurists" vārdā ir izrakstījis strīdus rēķinus, un tie bijuši par faktiski sniegtiem pakalpojumiem. Sniegtos juridiskos pakalpojumus pieteicējai precizēt nevarēja, norādīja, ka par velti neviens naudu nemaksā, tāpēc pakalpojumi ir sniegti. Par mežistrādes pakalpojumiem paskaidroja, ka tos noteikti veicis kāds cits uzņēmums, ar kuru bijusi slēgta vienošanās, bet konkretizēt nevarēja. Paskaidroja, ka ar pieteicējas amatpersonu bijis personiski pazīstams, iepriekš palīdzējis dibināt uzņēmumu (pieteicēju). Liecinieks pirms SIA „Siguldas jurists" dibināšanas nodarbojies ar mežistrādi. Strīdus darījumu mežistrādes jomā tehnikas un darbinieku, kas veiktu faktiskos darbus, SIA „Siguldas jurists" neesot bijis. Liecinieks esot braucis darījumu partneriem parādīt, kur jāveic meža uzkopšana, kā arī braucis pārbaudīt darbu izpildes kvalitāti. Veicamie darbi bijuši pa visu Latviju, bet pieteicējai pakalpojumi sniegti Siguldas apkārtnē. Tā kā rēķini tikuši apmaksāti, tas liecinieka ieskatā apliecina, ka pasūtītājs ar darbu izpildi bijis apmierināts.

Attiecībā par /pers. F/ sniegtajām ziņām apgabaltiesa norāda, ka liecinieks nespēja pat minimāli konkretizēt SIA „Siguldas jurists" pieteicējai sniegtos pakalpojumus, kā arī spēju tos sniegt. Tādējādi liecinieka sniegtās ziņas nav palīdzējušas apstiprināt strīdus darījumu faktisku esamību. Pieteicēja arī pati nav ticami izskaidrojusi, kādus juridiskos pakalpojumus tai sniedza SIA „Siguldas jurists" saskaņā ar strīdus attaisnojuma dokumentiem, kādi mežistrādes pakalpojumi tai bija nepieciešami, ņemot vērā, ka pieteicējai meža īpašumi nepiederēja, un kāpēc mežistrādei piesaistīts darījumu partneris sev netipiskā darbības jomā bez tehnikas un darbaspēka. Apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas secinātajam, ka pieteicējai bija jāapzinās, ka tā iesaistās nodokļu maksājumu samazināšanas shēmā.

Pieteicējai pārkāpums ir konstatēts nevis apstākļī, ka tā nav likumā neparedzētā veidā pārbaudījusi par darījumu partneriem kādas ziņas, bet gan pārkāpums izpaužas tajā, ka pieteicēja ir apzināti piedalījusies darījumu noformēšanā ar fiktīviem darījumu partneriem. Minētos apstākļus pareizi, izvērtējot pierādījumus kopsakarā, ir izvērtējis VID un pirmās instances tiesa. No darījumu ķēdē iesaistīto uzņēmumu amatpersonu sniegtajām ziņām ir redzams, ka minētās personas strīdus darījumos neorientējas, faktiski nepārzina arī konkrēto darījumu jomu. Pieteicēja saskaņā ar likuma "Par nodokļiem un nodevām" 38.pantu nav pierādījusi, ka nodokļu administrācijas aprēķinātais nodokļu maksājumu lielums ir nepareizs un ka VID nepamatoti būtu apšaubījis faktiski notikušus darījumus.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Noraidīt SIA „Krauja LV" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2012.gada 20.decembra lēmuma Nr.22.4.6/108628 atcelšanu.

Spriedumu viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja L.Vīnkalna
Tiesneses S.Gintere
A.Zariņa